

назначени отъ апостоли те и заржчани отъ собори те. Треба да ся занимаваме за коса та си кога то сме праздни. Треба да отбѣгнуваме да си правиме коса та смѣшна и извѣтъ пжть-тъ.

V

ЗА ЛИЦЕ ТО.

Мудрый-тъ казва че отъ лице то познаватъ добрый-тъ и злый-тъ чловѣкъ. Лице то, казва другъ единъ, е оглѣдало то на душа та, свидѣтель-тъ на срамъ-тъ и на развалено то сърце, треба прочее да ся мжчимъ щото пжрый-тъ поглѣдъ да ни направи обичливи.

За да станиме угодни на други те не треба да имаме никаква строгость, никаква лудость никаква, дивость: Сичко требува да вдухнува една сладость, една мудрость обичлива.

Треба да си приструваме лице то, споредъ случки въ кои то ся намираме, и хората съ които хортуваме. Срамотно е да ся смѣеме съ жалостни хора, да имъ хортуваме весело или да имъ казваме сърдита случка. Истото то когато ся намираме съ едно дружество, което приказва добри и смѣшни нѣща, не треба да ся намусюваме.

Отъ кжмъ состояніе то си и занятіе то си, мждрыйтъ чловѣкъ увардюва сѣкога лицето си равно. Когато ся намираме съ погорни хора, почитьта която ще имъ отдадеме треба да е изобразена по лице то безъ никакътъ страхъ, защото това показва должностъ. Треба подобно да отбѣгнуваме да ся запознаваме съ по долни те, найповече съ слуги те кои то ся вдаватъ въ различни собори.

Съ прїатели те си и съ равни те, треба сѣкога